

fornødent gjøres, at begjære de fornødne Penge dertil? Saa veed Rigsdagen, hvad der skal skee, naar man gaaer ind paa en saadan Bevilling; man kjender da saavel Udstrækningen af det Mandskab, som man bevilgede, som af de dertil fornødne Pengemidler, — og det forekommer mig, at, naar man er kommen saavidt fra Ministeriets Side, at man er fremkommen med en Begjæring som den foreliggende, saa maa man ogsaa kunne være kommen saavidt, at man under en saadan Betingelse, som er antydet, kunde begjære de fornødne Penge. Det forekommer mig derfor, at Sagen er af den Natur, at man ingensinde skal gaae ind paa det Forslag, som blev antydet af den ærede sidste Taler, at behandle den uden Udvalg og saa hurtigt som muligt, men at vi skulle nedsette et Udvalg og lade Sagen undersøge saa nøagtigt som muligt.

Formanden: Jeg maa dog endnu engang bede om, at Discusstionen ikke nu kommer til at dreie sig om, hvorvidt der skal nedsettes et Udvalg eller ikke. Det Spørgsmaal foreligger ikke. Sagen foreligger i sin Almindelighed.

Siemroth: Den sidste ærede Taler (Rothe) meente, at man allerede nu kunde forlange det paagjældende Finantsøverslag forelagt. Jeg troer, at den ærede Marineminister har bemærket, at han endnu ikke var istand til at bedømme, hvilke Udgifter der kunde blive fornødne; disse Udgifter maae naturligtvis rette sig efter de politiske Forhold, og der er vist Ingen, der kan sige, hvorledes de ville blive. Jeg veed ikke, hvilken Plan Ministeriet har; men jeg kan med Bestemthed sige, at det ikke har fattet eller har kunnet forelægge en Plan, der kunde passe paa alle mulige Eventualiteter, der kunde

opstaae, og jeg troer ogsaa, at noget Saadant er antydet, og det er altsaa umuligt forud at angive, om der vil behøves et større eller et mindre Beløb. At der vil behøves Noget, have vi allerede hørt, det ligger ogsaa for Dagen; men at dette Noget ikke begjæres nu, da man ikke kan sige hvormeget, — det vilde da ikke være nogen stor Ulykke, og, om Regjeringen i saa Fald maatte give en provisorisk Lov, saa havde den sin Begrundelse i Forholdene, saa det kunde ikke Noget ville lægge Regjeringen til Last. Da den ikke er Herre over de politiske Forhold, er deraf en Folge, at den endnu ikke kan angive, hvad der i Fremtiden behøves.

Med Hensyn til Sagen i sin Almindelighed skal jeg gjøre den Bemærkning, at, naar Danmark vil gjøre Fordring paa, at det skal se ud, som om det havde Herredømme over og ved sine egne Kyster, saa maa det ogsaa vise et synligt Tegn derpaa; men det synlige Tegn kan ikke bestaae deri at have Politie i Land, men det bestaaer deri, at have et svømmende Politie ved Kysterne.

Rettelste.

Nr. 257, Sp. 4043, L. 4 fr. n.: „Skovharts torn“ læs: „Skovhauger“.